

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU PRESIDENDI MÄÄRUS

11. märts 2013*

Ajutiste meetmete kohaldamine — Ühine välis- ja julgeolekupoliitika — Iraani vastu suunatud piiravad meetmed — Rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamine — Ajutiste meetmete kohaldamise taotlus — Kiireloomulisuse puudumine — Huvide kaalumine

Kohtuasjas T-110/12 R,

Iranian Offshore Engineering & Construction Co., asukoht Teheran (Iraan), esindajad: advokaadid J. Viñals Camallonga, L. Barriola Urruticoechea ja J. Iriarte Ángel,

hageja,

versus

Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: P. Plaza García ja V. Piessevaux,

kostja,

mille ese on nõue peatada esiteks nõukogu 1. detsembri 2011. aasta otsuse 2011/783/ÜVJP, millega muudetakse otsust 2010/413/ÜVJP, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT L 319, lk 71) kohaldamine osas, milles hageja nimi on kantud nõukogu 26. juuli 2010. aasta otsuse 2010/413/ÜVJP, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ning millega tunnistatakse kehtetuks ühine seisukoht 2007/140/ÜVJP (ELT L 195, lk 39) II lisasse, ja teiseks nõukogu 1. detsembri 2011. aasta rakendusmääruse (EL) nr 1245/2011, millega rakendatakse määrust (EL) nr 961/2010, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT L 319, lk 11) ja nõukogu 23. märtsi 2012. aasta määruse (EL) nr 267/2012, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) nr 961/2010 kohaldamine hagejat puudutavas osas,

ÜLDKOHTU PRESIDENT

on teinud järgmise

määruse

Vaidluse taust, menetlus ja poolte nõuded

- 1 Hageja, Iranian Offshore Engineering & Construction Co., on Iraani äriühing, mis on tegev merealuste torujuhtmete projekteerimise valdkonnas.

* Kohtumenetluse keel: hispaania.

- 2 Euroopa Liidu Nõukogu võttis 26. juulil 2010 vastu otsuse 2010/413/ÜVJP, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ning millega tunnistatakse kehtetuks ühine seisukoht 2007/140/ÜVJP (ELT L 195, lk 39). Otsuse 2010/413 artikli 20 lõige 1 näeb ette nende isikute ja üksuste rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamise, kes on loetletud sama otsuse I ja II lisas.
- 3 Pärast otsuse 2010/413 vastuvõtmist võttis nõukogu 25. oktoobril 2010 vastu määruse (EL) nr 961/2010, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 423/2007 (ELT L 281, lk 1). Määruse nr 961/2010 artikli 16 lõike 2 punkt a näeb ette, et külmutatakse kõik rahalised vahendid ja majandusressursid, mis kuuluvad nimetatud määruse VIII lisas loetletud isikutele, üksustele ja asutustele.
- 4 Nõukogu võttis 1. detsembril 2011 vastu otsuse 2011/783/ÜVJP, millega muudetakse otsust 2010/413 (ELT L 319, lk 71), millega ta lisas hageja nime otsuse 2010/413 II lisas loetletud isikute ja üksuste loetellu põhjendusega, et see on „[e]nergiasektori firma, mis oli tihedalt seotud Qom/Fordow’s asuva uraani rikastamise tehase rajamisega” ning et „[t]ema suhtes kehtib Ühendkuningriigi, Itaalia ja Hispaania ekspordikeeld”.
- 5 Nõukogu võttis 1. detsembril 2011 vastu rakendusemääruse (EL) nr 1245/2011, millega rakendatakse määrust (EL) nr 961/2010 (ELT L 319, lk 11), millega ta lisas hageja nime määruse nr 961/2010 VIII lisa loetellu. Loetellu lisamise põhjendused on identsed nendega, millele nõukogu viitas otsuses 2011/783.
- 6 Nõukogu teavitas 5. detsembri 2011. aasta kirjaga hagejat tema nime lisamisest otsuse 2010/413 II lisas ja määruse nr 961/2010 VIII lisas loetletud isikute ja üksuste loetellu pärast otsuse 2011/783 ja määruse nr 1245/2011 vastuvõtmist.
- 7 Nõukogu võttis 23. märtsil 2012 vastu määruse (EL) nr 267/2012, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 961/2010 (ELT L 88, lk 1). Määrusega nr 267/2012 pikendati hageja rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamist. Selle kohta on määruse nr 267/2012 IX lisa I jao B osa punktis 85 välja toodud sisuliselt samad põhjendused nagu need, mis on toodud otsuse 2011/783 artiklis 1 ja määruse nr 1245/2011 (edaspidi ühiselt: „vaidlustatud õigusaktid”) artiklis 1 märgitud lisades.
- 8 Üldkohtu kantseleisse 2. veebruaril 2012 saabunud hagiavalduses, millele järgnes nõudeid laiendav repliik, nõudis hageja sisuliselt vaidlustatud õigusaktide tühistamist teda puudutavas osas.
- 9 Üldkohtu kantseleisse 1. veebruaril 2013 saabunud eraldi dokumendiga esitas hageja käesoleva ajutiste meetmete kohaldamise taotluse, milles palub Üldkohtu presidendil sisuliselt:
 - peatada vaidlustatud õigusaktide kohaldamine teda puudutavas osas kuni Üldkohus on teinud otsuse põhimenetluses;
 - mõista kohtukulud välja nõukogult.
- 10 Ajutiste meetmete kohaldamise taotluse kohta tehtud märkustes, mis saabusid Üldkohtu kantseleisse 19. veebruaril 2013, palub nõukogu Üldkohtu presidendil:
 - jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja hagejalt.
- 11 Põhimenetluses kuulati poolte kohtukõned ja vastused Üldkohtu küsimustele ära 26. veebruari 2013. aasta kohtuistungil.

Õiguslik käsitlus

- 12 ELTL artiklite 278 ja 279 tõlgendamisest koos ELTL artikli 256 lõikega 1 tuleneb, et ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik võib juhul, kui tema arvates asjaolud seda nõuavad, määrata, et tuleb peatada selle akti kohaldamine, mille peale Üldkohtule on esitatud hagi, või kirjutada ette vajalikke ajutisi meetmeid. ELTL artikliga 278 kehtestatakse põhimõte, et hagi esitamine ei peata õigusakti toimet, kuna Euroopa Liidu institutsioonide võetud aktide suhtes kehtib õiguspärasuse eeldus. Seetõttu võib ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik üksnes erandjuhul määrata sellise akti kohaldamise peatamise või näha ette ajutisi meetmeid (vt selle kohta Üldkohtu presidendi 17. detsembri 2009. aasta määrus kohtuasjas T-396/09 R: Vereniging Milieudefensie ja Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht vs. komisjon, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 31 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 13 Üldkohtu kodukorra artikli 104 lõige 2 näeb ette, et ajutiste meetmete kohaldamise taotluses tuleb nimetada hagi ese, kiireloomulisust põhjendavad asjaolud ning fakti- ja õigusväited, mis esmapilgul õigustavad taotletava ajutise meetme kohaldamist. Nii võib ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik määrata kohaldamise peatamise ja muude ajutiste meetmete kohaldamise, kui on tõendatud, et nende määramine on esmapilgul faktiliselt ja õiguslikult põhjendatud (*fumus boni juris*), ning kui ajutiste meetmete kohaldamise küsimus on kiireloomuline selles mõttes, et tõsise ja korvamatu kahju vältimiseks selle poole huvidele, kes ajutiste meetmete kohaldamist taotleb, on vajalik, et ajutiste meetmete kohaldamine määratakse ja neid kohaldatakse enne põhimenetluses lahendatava hagi suhtes otsuse tegemist. Need tingimused on kumulatiivsed, mis tähendab, et ajutiste meetmete kohaldamise taotlus tuleb jätta rahuldamata, kui üks nendest tingimustest ei ole täidetud (Euroopa Kohtu presidendi 14. oktoobri 1996. aasta määrus kohtuasjas C-268/96 P(R): SCK ja FNK vs. komisjon, EKL 1996, lk I-4971, punkt 30).
- 14 Ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustaval kohtunikul on sellise tervikanalüüsi raames suur kaalutusõigus ning ta võib konkreetse kohtuasja asjaolusid arvestades otsustada, mil viisil ja millises järjekorras nende erinevate tingimuste täidetust kontrollitakse, sest ükski õigusnorm ei näe ette kindlaksmääratud analüüsiskeemi, mille alusel ajutiste meetmete võtmise vajaduse üle otsustada (Euroopa Kohtu presidendi 19. juuli 1995. aasta määrus kohtuasjas C-149/95 P(R): komisjon vs. Atlantic Container Line jt, EKL 1995, lk I-2165, punkt 23, ja 3. aprilli 2007. aasta määrus kohtuasjas C-459/06 P(R): Vischim vs. komisjon, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 25). Kui see on asjakohane, kaalub ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik ka asjassepuutuvaid huve (Euroopa Kohtu presidendi 23. veebruari 2001. aasta määrus kohtuasjas C-445/00 R: Austria vs. nõukogu, EKL 2001, lk I-1461, punkt 73).
- 15 Ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik leiab toimiku materjalide põhjal, et tema käsutuses on kõik vajalikud üksikasjad kõnesoleva ajutiste meetmete kohaldamise taotluse lahendamiseks, mistõttu puudub vajadus eelnevalt ära kuulata poolte suulisi selgitusi.
- 16 Neil vaidluse asjaoludel tuleb kõigepealt analüüsida, kas kiireloomulisuse tingimus on täidetud.

Kiireloomulisus

- 17 Hageja väidab, et talle on juba tekitatud tõsist ja korvamatut kahju, mis jätkub ja aja jooksul üha suureneb. Ta täpsustab ajutiste meetmete kohaldamise taotlusele lisatud dokumentidele viidates, et selline kahju on avaldunud väga erinevalt ja mõjutab mitte ainult tema tootmist, vaid ka tema ettevõtte korraldust. Sellega seoses tõstab ta esile, et [*konfidentsiaalne*]¹. Lõpuks, sanktsioonimeetmetel on vastuvõetamatu piiriülene mõju, mis kandub edasi ka kolmandatele riikidele.

1 — Salastatud konfidentsiaalsed andmed.

- 18 Hageja sõnul ilmneb vaidlustatud õigusaktidega tekitatud kahju, mis ohustab tema ettevõtte püsimajäämist, eelkõige kahe äärmiselt negatiivse tagajärje näol: viivitus projektide elluviimisel [*konfidentsiaalne*]. Lisaks on hageja jaoks raskendatud ligipääs teatavatele ehitustegevuseks vajaminevatele kaupadele ja tootmisvahenditele. Võimatus vahetult suhelda oma klientide ja tarnijatega viib kliendid mujale ja toob kaasa projektide poolelijäämise ning kokkuvõttes hageja ärimaine ja mõjukuse halvenemise. Selline kahju on raskesti mõõdetav ja selle majanduslik hindamine on suures osas võimatu.
- 19 Sellega seoses olgu meelde tuletatud, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleb kiireloomulisust hinnata selle järgi, kas asjas on vajalik ajutise lahendi tegemine, et hoida ära tõsise ja korvamatu kahju tekkimine ajutiste meetmete kohaldamist taotlevale poolele. Kahju vältimatus ei pea olema tõendatud absoluutse kindlusega. Piisab sellest, kui kahju tekkimist saab piisava tõenäosusega ette näha (vt Üldkohtu presidendi 7. juuni 2007. aasta määrus kohtuasjas T-346/06 R: IMS vs. komisjon, EKL 2007, lk II-1781, punktid 121 ja 123 ning seal viidatud kohtupraktika). Ajutiste meetmete kohaldamist taotlev pool peab siiski tõendama asjaolusid, millest nähtub, et tõsise ja korvamatu kahju tekkimine on tõenäoline (Euroopa Kohtu presidendi 14. detsembri 1999. aasta määrus kohtuasjas C-335/99 P(R): HFB jt vs. komisjon, EKL 1999, lk I-8705, punkt 67; Üldkohtu presidendi 15. novembri 2001. aasta määrus kohtuasjas T-151/01 R: Duales System Deutschland vs. komisjon, EKL 2001, lk II-3295, punkt 188, ja 25. juuni 2002. aasta määrus kohtuasjas T-34/02 R: B vs. komisjon, EKL 2002, lk II-2803, punkt 86) ja esitama ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustavale kohtunikule üksikasjalike dokumentidega tõendatud konkreetset ja täpset teavet, mis kajastab tema olukorda ning võimaldab hinnata täpseid tagajärgi, mis tõenäoliselt kaasnevad taotletud meetmete võtmata jätmisega. Niisiis peab ajutiste meetmete kohaldamist taotlev pool esitama dokumentaalselt tõendatud teavet, mis annab tõetruu ja tervikliku ülevaate olukorrast, mis tema väitel õigustab nende meetmete kohaldamist (vt selle kohta Üldkohtu presidendi 7. mai 2010. aasta määrus kohtuasjas T-410/09 R: Almamet vs. komisjon, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punktid 32, 57 ja 61).
- 20 Hageja väite kohta, et teda ohustab rahaline kahju, tuleb lisada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei saa sedalaadi tekitatud kahju, välja arvatud erandjuhtudel, pidada korvamatuks ega isegi raskesti korvatavaks, kui seda on hiljem võimalik rahaliselt hüvitada. Sellisel juhul on esialgne õiguskaitse õigustatud juhul, kui ilma esialgse õiguskaitseta satuks hageja olukorda, mis võib ohustada tema rahalist jätkusuutlikkust enne põhikohtuasja menetlust lõpetava lahendi tegemist või kui tema turuosa, arvestades eelkõige tema ettevõtte suurust, seetõttu pöördumatult ja olulisel määral muudetakse (vt Euroopa Kohtu 30. aprilli 2010. aasta otsus kohtuasjas C 113/09 P(R): Ziegler vs. komisjon, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 13, ja Üldkohtu presidendi 28. aprilli 2009. aasta määrus kohtuasjas T-95/09 R: United Phosphorus vs. komisjon, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punktid 33–35 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 21 Sellest tuleneb, et tõendamaks väidetava rahalise kahju tõsidust ja korvamatust, andes oma majanduslikust- ja rahalisest olukorrast tõetruu tervikliku ülevaate, tuleb hagejal esitada ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustavale kohtunikule kõik üksikasjad – eelkõige oma ettevõtte majanduslikku ja rahalist olukorda iseloomustavate tunnuste kohta – mis võimaldavad viimasel seda olukorda hinnata, ning selline ülevaade tuleb anda ajutiste meetmete kohaldamise taotluse tekstis endas. Selline taotlus peab olema piisavalt selge ja täpne, et kostjal oleks võimalik esitada oma märkused ja ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustaval kohtunikul langetada vastav otsus üksnes ajutiste meetmete kohaldamise taotluse alusel, täiendavat informatsiooni kasutamata, kusjuures põhilised faktilised ja õiguslikud asjaolud, millele ajutiste meetmete kohaldamise taotlus tugineb, peavad selguma üheselt ja arusaadavalt ajutiste meetmete kohaldamise taotluse tekstist endast (vt Euroopa Kohtu presidendi 30. aprilli 2010. aasta määrus kohtuasjas C-113/09 P(R): Ziegler vs. komisjon, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 13, Üldkohtu presidendi 31. augusti 2010. aasta määrus kohtuasjas T-299/10 R: Babcock Noell vs. Entreprise commune Fusion for Energy, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 17). Lisaks, sellist tõetruud ja terviklikku ülevaadet andvat teavet peavad toetama üksikasjalikud dokumendid, mille on tõestanud ajutisi meetmeid taotlevast poolest sõltumatu väline ekspert ja mis võimaldavad hinnata nimetatud teabe tõepära (vt selle kohta

Üldkohtu 15. jaanuari 2001. aasta määrus kohtuasjas T-241/00 R: *Le Canne vs. komisjon*, EKL 2001, lk II-37, punkt 35; 13. oktoobri 2006. aasta määrus kohtuasjas T-420/05 R II: *Vischim vs. komisjon*, EKL 2006, lk II-4085, punkt 83, ja 15. märtsi 2010. aasta määrus kohtuasjas T-435/09 R: *GL2006 Europe vs. komisjon*, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 34).

- 22 Seega tuleb tõdeda, et käesolev ajutiste meetmete kohaldamise taotlus ei vasta selles kohtupraktikas välja toodud kriteeriumidele.
- 23 Nimelt, olgugi et ajutiste meetmete kohaldamise taotlus sisaldab mõningaid arvnäitajaid väidetava rahalise kahju kohta, ei ole hageja avaldanud oma ettevõtte rahalist olukorda. Eelkõige ei ole ta esile toonud erinevaid tema valduses olla võivate ressursside kategooriaid ega kogu talle kuuluva kinnis- ja vallasvara liike ja väärtust. Lisaks ei ole ta avaldanud talle kuuluvate nende rahaliste vahendite kogusummat, mille suhtes kohaldatakse vaidlusaluseid külmutamismeetmeid, ega seda, millise protsenti see summa moodustab kogu tema rahalisest võimekusest ega ka mitte liidu turul teostatava tegevuse mahtu. Hageja on seega ilmselgelt jätnud esitamata tõendid, mis võimaldaks saada tema olukorrast tõetruu ja tervikliku ülevaate ja mis võimaldaks tal tõhusalt tugineda väidetava rahalise kahju tõsidusele.
- 24 Mis puudutab konkreetsemalt ajutiste meetmete kohaldamise taotluse lisas esitatud dokumente, siis nende hulgas on hageja juhatuse esimehe poolt 30. jaanuaril 2013 allkirjastatud dokument, milles on kahel leheküljel loetletud vaid sama kahju, mis on märgitud ajutiste meetmete kohaldamise taotluses. On selge, et see dokument ei vasta eespool punktis 21 viidatud kohtupraktikas esitatud tingimustele, kuna ei anna tõetruud ja terviklikku ülevaadet hageja majanduslikust ja rahalisest olukorrast ning seda ei ole tõestanud viimasest sõltumatu ekspert.
- 25 Seejärel tuleb meenutada, et rahaliste vahendite külmutamise eesmärk on takistada loetellu kantud isikute või asutuste juurdepääs majandus- või rahalistele ressurssidele, mida nad võiksid kasutada, et aidata kaasa tuumaenergia-alase tegevuse levikule või tuumarelvade kandesüsteemide väljatöötamisele. Et selline keeld säilitaks oma kasuliku mõju ning liidu poolt Iraani Islamivabariigi suhtes kehtestatud sanktsioonid jääksid jõusse, tuleb välistada võimalus, et nimetatud isikud või asutused saaksid kõrvale hoida oma rahaliste vahendite või majandusressursside külmutamisest ja jätkata Iraani tuumaprogrammi toetamist. Selles osas volitavad liidu õigusaktide asjakohased sätted, mis näevad ette rahaliste vahendite või majandusressursside külmutamise, siseriiklikke pädevaid ametivõime erandkorras lubama vabastada teatavad külmutatud rahalised vahendid, mis peaksid põhimõtteliselt võimaldama katta põhikulusid ja -vajadusi või täita enne nimetatud külmutamist võetud lepingulisi kohustusi (vt selle kohta Euroopa Kohtu presidendi 14. juuni 2012. aasta määrus kohtuasjas C-644/11 P(R): *Qualitest FZE vs. nõukogu*, punktid 41, 42 ja 44, ning 25. oktoobri 2012. aasta määrus kohtuasjas C-168/12 P(R): *Hassan vs. nõukogu*, punkt 39).
- 26 Seega, kuigi sellistel piiravatel meetmetel nagu on kõne all põhikohtuasjas on oluline mõju loetellu kantud isikute, üksuste või asutuste õigustele ja vabadustele (vt selle kohta Euroopa Kohtu 3. septembri 2008. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-402/05 P ja C-415/05 P: *Kadi ja Al Barakaat International Foundation vs. nõukogu ja komisjon*, EKL 2008, lk I-6351, punkt 375, ja 29. aprilli 2010. aasta otsus kohtuasjas C-340/08: *M jt*, EKL 2010, lk I-3913, punkt 65), võimaldavad eespool viidatud erisätted siiski tagada nende isikute, üksuste ja asutuste püsijäämise, kelle suhtes neid meetmeid kohaldatakse ja vältida nende olemasolu ohtu seadmist (vt selle kohta eespool viidatud kohtumäärus *Qualitest FZE vs. nõukogu*, punkt 43).
- 27 Antud juhul on otsuse 2010/413 artikli 20 lõiked 3, 4 ja 6 ning määruse nr 267/2012 artiklid 24–26 need, mis võimaldavad erandkorras tagada, et hagejale rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamisega tekitatud kahju ulatus ei oleks selline, mis ohustaks tema olemasolu. Neil asjaoludel tuleb käesolevat taotlust, mille eesmärk on vaidlustatud õigusaktide kohaldamise peatamine, hinnata

hageja juhtumi puhul võrdluses selliste erandjuhtudel rakendatavate loamenetluste kohaldamisega, et vabastada teatavad külmutatud rahalised vahendid (vt selle kohta eespool viidatud kohtumäärus Qualitest FZE vs. nõukogu, punkt 66, ja eespool viidatud kohtumäärus Hassan vs. nõukogu, punkt 40).

- 28 Hageja ei ole aga otsuse 2010/413 artikli 20 ja määruse nr 267/2012 artiklite 24–26 alusel pakutavate vabastamise võimaluste osas arvamust avaldanud. Ta ei ole märkinud, kas ta esitas taotluse, et saada luba kasutada külmutatud rahalisi vahendeid või kas tal tekkisid raskused või jäeti taotlus rahuldamata, mille tõttu ta seda luba liikmesriigi pädevatelt ametivõimudelt ei saanud.
- 29 Sel täiendaval põhjusel ei ole väidetava rahalise kahju tõsidus tõendatud.
- 30 Mis puudutab selle kahju korvamatust, siis tuleb meenutada, et sellise rahalise kahju, millele on viidatud antud asja puhul, võib harilikult edaspidi rahaliselt hüvitada. Nimelt, kui vaidlustatud õigusaktid tühistatakse, võib hageja ELTL artiklite 268 ja 340 alusel saada rahalist hüvitist kahju hüvitamise hagi raames, kusjuures väljakujunenud kohtupraktika kohaselt piisab üksnes võimalusest selline hagi esitada, tõendamaks, et rahaline kahju on põhimõtteliselt korvav ja seda hoolimata kõnealuse vaidluse tulemusega seotud ebakindlusest (vt selle kohta Euroopa Kohtu presidendi 14. detsembri 2011. aasta määrus kohtuasjas C-404/01 P(R): komisjon vs. Euroalliances jt, EKL 2011, lk I-10367, punktid 70–75, ja eespool viidatud kohtumäärus Hassan vs. nõukogu, punktid 77–81).
- 31 Seetõttu ei ole kiireloomulisust puudutav tingimus põhikohtuasjas täidetud.
- 32 Selline lahendus on kooskõlas erinevate huvide kaalumiseega.

Huvide kaalumine

- 33 Väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb, et käesolevas asjas esil olevate erinevate huvide kaalumise raames tuleb ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustaval kohtunikul määrata kindlaks eelkõige see, kas kohaldamise peatamist taotleva poole huvi selline tulemus saavutada on ülimuslik vaidlustatud õigusakti viivitamatu kohaldamise huvi suhtes või mitte, analüüsides iseäranis seda, kas selle akti võimalik tühistamine asja sisuliselt lahendava kohtuniku poolt võimaldab selle olukorra tagasipööramist, mille akti viivitamatu kohaldamine oleks loonud, ja vastupidi – kas kõnealuse akti kohaldamise peatamine takistaks akti täielikku õigusmõju, kui hagi põhimenetluses jäetakse rahuldamata (vt selle kohta Euroopa Kohtu presidendi 26. juuni 2003. aasta määrus liidetud kohtuasjades C-182/03 R ja C-217/03 R: Belgia ja Forum 187 vs. komisjon, EKL 2003, lk I-6887, punkt 142, ja eespool viidatud kohtumäärus Babcock Noell vs. Entreprise commune Fusion for Energy, punkt 64).
- 34 Antud asjas ilmneb, et vaidlustatud õigusaktide kohaldamise peatamine võib takistada nende täielikku mõju, juhul kui hagi põhimenetluses jäetakse rahuldamata, ja seega muuta olukorra tagasipööramise võimatuks. Nimelt võimaldaks selline kohaldamise peatamine hagejal enne sisulise otsuse tegemist viivitamatult saada kätte kõik rahalised vahendid, mis on hoiul pankades, mis on kohustatud tagama nende külmutamise, ja tühjendada oma pangakontod. Seega oleks tal võimalik kasutada neid rahalisi vahendeid, moonutades tema suhtes võetud piiravate meetmete eesmärki, milleks on survestada Iraani Islamivabariiki, et viimane lõpetaks tuumarelvade leviku tõkestamise seisukohast tundliku tuumaenergia-alase tegevuse ja tuumarelvade kandesüsteemide väljatöötamise, ilma et seda olukorda võiks tagasi pöörata hilisem otsus, millega jäetakse rahuldamata hagi põhimenetluses. Väljakujunenud kohtupraktikast nähtub aga, et ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustavalt kohtunikult taotletud ajutised meetmed ei tohiks ennetavalt neutraliseerida hiljem tehtava otsuse tagajärgi põhimenetluses (eespool viidatud kohtumäärus komisjon vs. Atlantic Container Line jt, punkt 22, ja Üldkohtu presidendi 7. mai 2002. aasta määrus kohtuasjas T-306/01 R: Aden jt vs. nõukogu ja komisjon, EKL 2002, lk II-2387, punkt 41).

- 35 Seevastu juhul, kui hageja ei ole tõendanud tõsise ja korvamatu kahju tekkimist ajutiste meetmete kohaldamise taotluse rahuldamata jätmise korral, on selge, et vaidlustatud õigusaktide tühistamine asja sisuliselt menetleva kohtuniku poolt võimaldaks hagejat puudutavas osas nende viivitamatul kohaldamisel tekkiva olukorra tagasi pööramist.
- 36 Tuleb lisada, et Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt on sellised otsused – nagu vaidlustatud õigusaktid – sisu poolest üldkohaldatavad aktid (eespool viidatud kohtuotsus Kadi ja Al Barakaat International Foundation *vs.* nõukogu ja komisjon, punktid 241–243, ja Euroopa Kohtu 16. novembri 2011. aasta otsus kohtuasjas C-548/09 P: Bank Melli Iran *vs.* nõukogu, EKL 2011, lk I-11381, punkt 45). Mis puudutab üldkohaldatava akti tühistamise ajalist mõju, siis vastavalt Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 60 teisele lõigule jõustuvad Üldkohtu otsused, mis sellise akti tühistavad, alles edasikaebamise tähtaja möödumisel, või kui selle tähtaja jooksul on otsus edasi kaevatud, siis selle kaebuse läbivaatamata jätmise kuupäevast (Üldkohtu 5. veebruari 2013. aasta otsus kohtuasjas T-494/10: Bank Saderat Iran *vs.* nõukogu, punktid 119–124).
- 37 Sellist sanktsioonimeetmete kehtivuse joussejätmist õigustab vajadus anda nõukogule võimalus kõrvaldada tuvastatud õigusvastasus, võttes vajadusel uued meetmed (eespool viidatud kohtuotsus Bank Saderat Iran *vs.* nõukogu, punkt 125). Lisaks, isegi Euroopa Kohus on viitega kohtuasjale, milles tehti eespool viidatud kohtuotsus Kadi ja Al Barakaat International Foundation *vs.* nõukogu ja komisjon, määranud kolmeks kuuks selliste sanktsioonimeetmete joussejätmise, mille ta äsja tühistas, põhjusel et nende kohene tühistamine võiks tõsiselt ja pöördumatult kahjustada nende meetmete tõhusust, kuna ajavahemikul, mis eelneb nende võimalikule asendamisele uute meetmetega, võivad asjaomased isikud vältida seda, et neile saaks endiselt tõhusalt neid meetmeid kohaldada (eespool viidatud kohtuotsus Kadi ja Al Barakaat International Foundation *vs.* nõukogu ja komisjon, punktid 373 ja 376).
- 38 Eelnevaid kaalutlusi, mis on esitatud nende määruste kohta, on süstemaatiliselt laiendatud rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamise otsustele ja seda ELTL artikli 264 teise lõigu alusel, mis annab Üldkohtule õiguse märkida, kui ta seda vajalikuks peab, milliseid tühiseks tunnistatud õigusakti tagajärgi loetakse kehtivaks. Konkreetsemalt otsuse 2010/413 puhul (muudetud otsusega 2011/783) otsustas Üldkohus eespool viidatud kohtuotsuses Bank Saderat Iran *vs.* nõukogu (punkt 126 ja seal viidatud kohtupraktika), et määruse nr 267/2012 ning otsuse 2010/413 tühistamise jõustumine erinevatel kuupäevadel võib õiguskindlust oluliselt kahjustada, kuna need kaks õigusakti kehtestavad Bank Saderat Irani suhtes ühesugused meetmed. Seetõttu säilitas ta otsuse 2010/413 toime Bank Saderat Irani puudutavas osas kuni määruse nr 267/2012 tühistamise jõustumiseni.
- 39 Seega, ka juhul, kui Üldkohtul tuleks põhimenetluse lõpus nõustuda arutluskäiguga, mida ta järgis eespool viidatud kohtuotsuse Bank Saderat Iran *vs.* nõukogu aluseks olnud asjas, ei tähendaks isegi vaidlustatud õigusaktide tühistamine nimetatud aktidest hageja nime viivitamatut kustutamist, vaid sellega kaasneks tema suhtes võetud rahaliste vahendite külmutamise meetmete jousse jätmine ka pärast tühistamisotsuse kuulutamise kuupäeva. Igal juhul, isegi kui otsuse 2010/413 (muudetud otsusega 2011/783) tühistamise ajaline mõju ei langeks kokku määruse nr 267/2012 tühistamise ajalise mõjuga, jäetaks nimetatud määruse alusel võetud rahaliste vahendite külmutamise meetmed Euroopa Kohtu põhikirja artikli 60 teise lõigu kohaselt hageja suhtes siiski jousse pärast tühistamisotsuse kuulutamise kuupäeva, nii et hageja nime mingil juhul selle kohtuotsuse alusel kohe ei kustutataks.
- 40 Kuivõrd ajutiste meetmete kohaldamise menetlus on põhimenetluse suhtes, millele see lisandub, puhtalt täiendavat laadi ja selle eesmärk on üksnes tagada tulevikus sisulistes küsimustes tehtava otsuse täielik toime (vt Üldkohtu presidendi 16. novembri 2012. aasta määrus kohtuasjas T-345/12 R: Akzo Nobel jt *vs.* komisjon, punkt 25 ja seal viidatud kohtupraktika) ning et ajutiste meetmete üle otsustava kohtuniku määratud iga ajutise meetme mõju lõpeb automaatselt kodukorra artikli 107 lõike 3 alusel sellise kohtuotsuse kuulutamisest, millega menetlus lõpetatakse, tähendab see, et hageja huvi oma rahaliste vahendite ja majandusressursside ajutiseks vabastamiseks puudutab võimalust saada sellist kasu, mida ta ei saaks isegi tühistava kohtuotsusega. Nimelt, sellise kohtuotsusega kaasneks

hageja soovitud praktiline tagajärg – tema nime kustutamine nende isikute loetelust, kelle rahalised vahendid ja majandusressursid külmutatakse – nimetatud kohtuotsuse kuulutamisest hilisemal kuupäeval, samas kui sellel kuupäeval ei ole esimeses astmes ajutiste meetmete üle otsustaval kohtunikul enam mingit pädevust *ratione temporis* ning et igal juhul võib hageja nimi jääda nimetatud loetellu tänu uuele piiravale meetmele, mis Euroopa Kohtu põhikirja artikli 60 teises lõigus ette nähtud tähtajal asendab tühistatud meetmed. Neil asjaoludel ei saa hageja huvi saavutada ajutiste meetmete kohaldamise kaudu oma rahaliste vahendite ja majandusressursside vabastamine kaitsta ka ajutiste meetmete üle otsustav kohtunik.

- 41 Kõigest eelnevast tuleneb, et erinevate huvide tasakaal ei kaldu hageja kasuks.
- 42 Seetõttu tuleb ajutiste meetmete kohaldamise taotlus jätta rahuldamata, ilma et oleks vaja otsustada, kas esineb *fumus boni juris*.
- 43 Mis puudutab rahaliste vahendite ja majandusressursside külmutamise vaidlustamist, siis ilmneb, et kõige kohasem menetlus tagamaks kiireloomulist kohtulikku kaitset oleks kodukorra artikli 76a kohane kiirendatud menetlus, mida hageja oleks pidanud taotlema eraldi dokumendiga koos põhimenetluses esitatava hagiavaldusega.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHTU PRESIDENT

määrab:

- 1. Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata.**
- 2. Kohtukulude kandmine otsustatakse edaspidi.**

Kuulutatud 11. märtsil 2013 Luxembourgis.

kohtusekretär
E. Coulon

president
M. Jaeger